UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

Xenium secundum Rubus Moysis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-56381

Visual Library

Aaron in gloria ſua, à Te decus & gloriam mutuantes. Virtutis Tuæ ſeduli imitatores. Tu eſto AARON, non ſolum Gradu & Veſte honoris, ſed etiam profeſſione ſanctitatis. Eſto Cedrus excelſa: eſto *Oliua in domo Dei fructifera*: eſt PALMA frondoſa & florida, memor illius: *Iuſtus vt palma florebit, & ſicut Cedrus Libani multiplicabitur.*

Pſ. 51.
Pſ. 91.

Atque vtinam Tibi tandem contingat quod B. Iuliano, Præſuli Concheſi apud Iberos, cuius cum electionem portendiſſet Maria & Baculus Paſtoralis in baptiſmo apparens, morituro apparuit Virgo Deipara, Angelorum & Virginum choris ſtipata, cantantium: *Ecce Sacer o magnus qui in diebus ſuis placuit Deo, & inuentus eſt iuſtus.* Poſtmodum ad eum converſa B. V. dixit: *Accipe ſerue Dei PALMAM in ſignum virginitatis, quam iugiter intactam conſeruaſti.* Quapropter mox à morte viſa eſt ex ore eius prodiens PALMA niue candidior, quæ concinentibus pariter Angelis in cælum ferebatur. Hanc Tibi Palmam in cælum exurgentem voueo, quæ deeſſe non poterit poſtmodum, ſi nunc verè valeamus dicere de Te, benedictionis Tuæ omnium ſignantes.

Franciſcus Eſcuderus in vita eius. Cornel. in c. 44. Eccli.

VoCatVs à Deo tanqVaM Aaron
eXVrreXIt.

Xenium Secundū. Rubus Moyſis.

Inſcriptio. Inter Spinas cautè ambula.

EPIGRAMMA.

Nemo adamat Spinas: at ſunt quandoque ſalubres
Punctio de Spinis, vnctio & ipſa venit.
Pro it ex illis Moſis benedictio quando
Voce Dei eligitur Dux Columenque gregis.
Sic quoque de Spinis tua ſit benedictio. Noſtri
Nam venit è ſpinis vnctio ſacra Ducis.
E Crucis ipſe Rubo, totus rubicundus amore,
Inſtituit ſub ſe quos cupit eſſe Duces.

Syntagma Ex Scripturis & Sanctorum Patrum dictis.

MVlti intuentur eminus Dignitates ceu Flores Roſasque ob ſpeciem amabiles. Illos qui ad eas evecti ſunt, in Floribus ambulare & cubare autumant, & quidquid calcant, Roſas eſſe. Etenim auctoritate pollent, opibus abundant, honore afficiuntur, gloria fulgent, famulitio cinguntur, delicijs indulgent & cupedijs. Quid pulchrius; Quid optabilius? At hi qui intuentur Dignitates cominus, aliter opinantur, quia cernunt ſenticoſos aculeos hic ſublatentes. Infulæ enim & Tiaræ non ſolum Auro floridisque Sertis ſunt ornatæ, ſed etiam ſpinis pungentibus coronatæ. Foris quidem circumferunt lenocinantem cum pulchritudine celſitudinem: non produnt autem lancinantem intus cum tædio & mœrore ſollicitudinem. Qui cæcigeni non ſunt, nec leproſi, quia oculos habent & ſenſu non carent, hoc vident, hoc perſentiſcunt. Agnoſcunt in celſo vertice honorum pereuntem vanitatem florum: agnoſcunt & ibidem permanentem veritatem ſpinarum. Quiſquis ſapit, in medijs blandimentis erigit aciem mentis, & ſuperna ſuſcipiens, inferiora hæc omnia quantumuis ſublimia cum ſeipſo deſpicit. Sic S. NORBERTUS ad Præſulatum Magdeburgenſem, Procerum omnium Populique votis electus, haud intumuit tanto honore: ſed cùm ad ſuum Palatium duceretur, nudis, vt ſolitus erat, incedebat pedibus, paupereque veſte contectus. Quapropter à cuſtode ianuæ, electionis eius ignaro, quaſi mendicus & inops repulſus eſt. Cui ipſe. hoc deſpectu gaudens, comiter reſpondit. Verè melius me noſti, & perſpicatiori oculo intueris, quam hi qui ad alta hæc me compellunt Palatia.

Surius in vita eius.

Memorabile etiam eſt illud S. Petri Tarantaſij, qui ad Epiſcopatum evectus, cum ſe cerneret ſæculi honoribus favoribusq; circumſtuum dicebat ſibi ipſi: O *doxa doxa inflatio aurium, quàm perniciosè miſeris cum quibus ludis! Riſui tuo dicerem, ſi non deſperem, quid fruſtrà deciperis? Immo quid decipis? In errorem inducis quos beatificas, allidis quos alleuas, deijcis quos exaltas* Sic ſe allocutus, mœrens in locum quemdam ignotum abſceſſit.

Surius in vita eius

Non igitur ergo Tibi Flores molliculos & blandulos offero, ſed RUBUM durum & ſpinoſum. quia non ſum neſcius Tibi curas & ſollicitudines pungentes imminere Pedo & Tiaræ agnatas. Sive foris, ſive domi non deſu . In privatis publicisque negotijs, in externis & internis formicarum inſtar pullulant; ita vt poſſis dicere cum A oſtolo: *Foris pugna, intus timores.* Et rurſus cū eodem: *Praterea qua extrinſecus ſunt inſtātia mea quotidiana ſollicitudo Eccleſiarum* An non hic Spinæ? Interim qui ſpinas & ſentes pro gloria Dei patitur, haud infelix dicitur quia in Deum ſollicitudines referre, de ſpinis Roſas, *Mel de petra, Oleum de ſaxo duriſſimo eſt elicere* Dignitatis Titulus, equidem ſpinoſus eſt RUBUS, eſt & MYRRHÆ FASCICULUS; attamen propter DILECTUM eſt amplexandus.

2. Cor. 7.
2. Cor. 11.
Deut. 32.
Cant. 1.

Propterea igitur Dominus Moyſen ex Rubo alloquitur, ibique eum populi ſui Ducem inſtituit, ac ſolvere calceamenta iubet, vt per ſpinas pedetentim cautèque ac reverenter ambulet. Vlteriùs nodoſam & ſpinoſam ei Virgam conſignat, in auctoritatis ſymbolum: ſed & benedictionem opemque in omnibus ſpondet, nec promiſſis fraudat. Ergo & tu Rubum ſpinasque attende, Dignitatis Tuæ ſollicitudinibus circumcinctæ ſymbolum myſticum. Spinarum ſuperabis forti animo punctionem, ſi attenderis ad ſupernam vnctionē quæ Te de omnibus erudire parata eſt. Felix ſanè fueris, ſi de Te dicere valeamus:

O Lilium inter ſpinas!

Cant. 2.

Hoc dicemus, ſi candorem & integritatem ſerues inter tot negotia pungere & lædere nata. Scitū eſt illud S. Bernardi: O *Lilium inter ſpinas! O tener & delicate Flos, Spinæ te circumſtant! Spina vicinus malus, Spina falſus frater, Spina animarum cura,*

Bern. in illum locum.

Spinæ

Spinæ tribulationes & inquietudines. Inter has ſpinas non lædi, divinæ eſt virtutis, non humanæ imbecillitatis. At numquā divina deeſt virtus & protectio, ſi expectetur avide, ſi expetatur toto corde. Vt autem per ſpinas illæſus pertranſeas, priſcam illam Domini benedictionem tibi exopto &

Gen. 49. voueo: *Benedictio illius qui apparuit in Rubo ſit ſuper verticem Nazaræi inter fratres ſuos.* Numquid Tu Nazaræus, hoc eſt Floridus, Conſecratus, Coronatus? Numquid Crux, benedictionis eſt Rubus? In illo certè apparet Nazaræorum Dux Chriſtus, ſpinis cinctus, & ſuos Anteſignanos ex illo alloquitur, vt conſtantes ſimulque ardentes eos ſuo reddat alloquio, ſuaque cæleſti benedictione confirmet. Tu eum ibi audi, arrecta aure, erecta mente

Matth. 7. qui inter populi Duces iam dilectus es. Potens eſt Tibi efficacem benedictionem dare, vt *de Spinis vuas, de Tribulis ficus* colligas, Potens eſt de Rubeto ſenticoſo Roſas contexere, & de Lolijs Lilia educere, iisque verticem Tuum coronare feliciter & glorioſè.

Memineris illuſtris illius viſionis Patris Veſtri NORBERTI, qui in Ordinis ſui primordijs Chriſtū in Cruci Rubo conſpicatus eſt, ſeptem ſplendidiſſimis radijs circumornatum: ad quem à quatuor

Phil. Albas de d-gnit. Cleric. c. 106. Orbis partibus multitudo velut peregrinantium Candidatorum confluebat, flexisque genibus dato pedibus eius oſculo, recedebat. Cùm autem hæc viſio eius cōtigerit in Valle ſua PRÆMONSTRATA, quæ Quadrifica eſt, ſive Quadrivia, quaſi quatuor Crucis Cornua, & ſimul quatuor Orbis partes reſpiciens: quid aliud deſignabatur, quàm Candidi Ordinis alumnos fore Crucis & Crucifixi filios, ac cum benedictione illius qui apparuit in Rubo flammans & radians, in quatuor Orbis partes diſpergendos, ibique multiplicandos? Quam quidem viſionem, & viſionis veritatem, euentus mox comprobavit. Quocirca Alexander Pontifex, ſic ſcribit ad Abbatem Præmonſtratenſem in quodam Diplomate ſub annum 1177. *Attendentes quomodo Ordo veſter, multâ fulgens gloria meritorum, & gratia redolens ſanctitatis, palmites ſuos à mari vſq; ad mare extenderit, ipſum Ordinem, & uniuerſas eius Domos, Apoſtolicæ protectionis præſidio diximus confouendas.* Certè, tempore Beati Hugonis, qui S. NORBERTO primus in regimine eſt ſubrogatus, ſupra centum Abbates Capitulo Generali interfuiſſe novimus. Ac centeſimo Anno ab initiato Candido hoc Ordine Cœnobia mille octingenta enumerata fuiſſe, poſteritati traditum eſt. Accede ergo & Tu (vt concludendo repetam) ad eum qui Moyſi flammans apparuit, Patrique tuo ſeptempliciter radians; vt Te ſeptiformis Spiritus Sancti donis coruſcantibus illuſtret ad feliciter auſpicandum

Gen. 49. Præſulatum, & pedibus eius humili dato oſculo, ſua benedictione confirmet. Ne deſpondeas: *Deus patris tui erit adiutor tuus, & benedicet tibi Benedictionibus cæli Deſuper, Benedictionibus abyſſi iacentis deorſum, benedictionibus uberum & vulvæ.*

Inſcriptio. Lucens ardeo, ardens luceo;

EPIGRAMMA.

Xenium Tertium Lucerna fulgida.

Sub Modio pridem latuiſti, ſed modò fulgens,
Eſto Lucerna bonis: eſto Lucerna malis.
Glorifica Patrem ſublimi in vertice honoris,
Ardens & lucens *gloria Patris eris.* Ioan. 5.
Glorificet Patrem in Cælis, Te quiſquis honorat
In terris Illi gloria tota venit.

Syntagma Ex Scripturis ſacris, & Sanct. rū Patrum dictis.

CAndelarum ſublime aſcendis, vt luceas: aſcendis, vt alios accendas. Sic age, vt tutus ſis ab illa comminante voce illius, *qui ambulat in medio Candelabrorum aureorum, de cuius ore gladius vtraque parte acutus exit: Venio Tibi, & mouebo Candelabrum Tuum de loco ſuo.* Quapropter ſæpius tecum ipſe revolve, & imo pectore conde, Anni benedictionis Tuæ ex Evangelicis verbis Signaculum Chronico expreſſum: Apoc. 1. Apoc. 2. Mat. 5.

sIC LVCeat LVX Veſtra, Vt gLorIfICent
patreM qVI In CæLIs eſt.

Eſtote igitur vt Lucerna in Domo Dei, in Candelabro ſublimi ſita, ornata, & coronata, Lucerna, non ſub Modio fumigans, ſed in Modio flammans, Lu- Luc. 11.
cerna, non pice mixta, aut fumo fuliginem affri- Dan. 5.
cante, & lacrymas inſpectantibus excutiente: ſed nitidiſſima luce omnibus gratiſſima, omnes exhilarans & illuſtrans. Lucerna, ſimilis illi de quo Dominus: *Ille erat Lucerna ardens & lucens Vos autem voluiſtis ad horam exultare in luce eius.* Eſtote lucens gregi Tuo nitentis vitæ exemplo, vt ardens flammantis doctrinæ verbo & zelo, memor Gre- Greg. l. 7 ep. 32.
goriani illius dicti, *Lux gregis, flamma Paſtoris.*

In operibus Tuis ſic Lux agnoſcatur, vt in illis Pater glorificetur. Pater equidem ille, ad quem Fi- Rom. 8.
lij clamant in ſpiritu, ABBA PATER. Tu quidem etiam Abbas es & Pater, ſed illi debetur gloria *à quo* Eph. 3.
omnis Paternitas nominatur in cælo & in terra. Tibi ſi & honor debetur, propter illum eſt, cuius eſt aſſumptio Tua Hinc & apud veteres emblematicè dictum eſt portanti Iſidis ſimulacrum: *Non tibi, ſed Religioni.* Sic monebatur in Deum referre honorem ſibi exhibitum propter Deum ſuum Tu quoque ſi luce fulges glorioſa, ſi & honore afficeris in ſublimi poſitus, fac vt in Patrem qui in Cælis eſt, tota aſcendat lux & gloria, vt poſſit ſecurus dicere cum Ioan. 8.
Dei Filio: EGO GLORIAM MEAM NON QUÆRO. Nec Tuæ accidat memoriæ lucidum illud dictum S. Brigittæ: *Si per bona opera luceat lux noſtra corā* S. Brig. l. 5.
hominibus, ignemque habeamus lucentem, curemus vt per caminum Humilitatis educamus omnem fumum humanæ gloriæ & vanitatis. Hoc illa Theodidacta nos monet ſalubriter & piè.

Cæterum non deſunt Tibi exempla illuſtria eorum qui in Domo Dei, imò in Domo Tua, fuere Lucernæ lucentes & ardentes, quorum lucem, & ardorem valeas imitari.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN